

DANYI ZOLTÁN
Áthúzott füzetlapok

Egy új mozdulat

Egy új mozdulat,
ahogy ferdén int a fejével,
korábban ez nem volt,
vagy nem ilyen volt,

mintha kölcsönvett mozdulat lenne,
kell hozzá idő, amíg megszokod,
de megszokod, mert ez is ő lesz már,
ez az új mozdulat,

ahogy ferdén int a fejével,
mintha jelezné, hogy nem bánja,
ha akarod, beleegyezik,
de nem lehetsz biztos benne,

most még csak találgatod,
hogya mit jelenthet,
hogya mi ez a mozdulat,
és hogya egyáltalán ki ő neked.

Később már hiába

Később már hiába panaszkodnál,
angyalaid a szárnyukat vonogatják,
és viszonylag érdektelenül állnak az ablaknál.
Azt kívánod, nekik fájjon inkább.

Abban a majdnem hidegben

Abban a majdnem hidegben,
abban a majdnem sötétben,
mikor valami gyűlni kezd a köldököd körül,
egyre sűrűbb,
egyre erősebb,
a függönyök rései közt préseli át magát
a kékkal és kárminnal átítatott szürkület,
a fény szálakra bomlik a falon
és a padló rosszul illeszkedő lécein,
abban a majdnem hidegben,
abban a majdnem sötétben,
mikor a köldököd körül valami sűrűsödni kezd,
góc vagy csomó,
és nem lehet tudni,
hogya jó-e vagy rossz,
és nem lehet tudni,
hogya használ-e vagy ártani fog.

Nagy lakása volt

Nagy lakása volt, széles ajtókkal,
nagy ablakokkal, számtalan kisebb
és nagyobb rézkilincsel. És mindegyik
kilincsre melltartót akasztott,
melltartók függtek minden ajtón,
ablakon, minden kilincsen, sárgák, fehérek,
pirosak, drappok, kékek,
melltartók lógtak minden kilincsen,
minden fényesre simogatott fogantyún,
de ahogy a tél közeledett, inkább
már az érdekelt, hogy fel lehet-e
fűteni egy ekkora lakást, vagy pedig
készülhetek a hidegre, a kihűlt
helyekre. Hogy lehet-e közeledni
és távolodni egyszerre.

(2009–2011)

Maurits Ferenc: Cspikeangyal vörös cipellőben